

BÀI 27

Kết quả cần đạt

- Hiểu rõ cách lập luận chặt chẽ, sinh động, mang đậm sắc thái cá nhân của nhà văn Pháp Ru-xô trong bài *Đi bộ ngao du*.
- Hiểu biết về lượt lời và cách dùng lượt lời.
- Thông qua việc luyện tập, nắm chắc hơn cách đưa yếu tố biểu cảm vào bài văn nghị luận.

VĂN BẢN

ĐI BỘ NGAO DU (Trích *Ê-mìn hay Về giáo dục*)

Tôi chỉ quan niệm được một cách đi ngao du⁽¹⁾ thú vị hơn đi ngựa : đó là đi bộ. Ta ưa đi lúc nào thì đi, ta thích dừng lúc nào thì dừng, ta muốn hoạt động

nhiều ít thế nào là tuỳ. Ta quan sát khắp nơi ; ta quay sang phải, sang trái ; ta xem xét tất cả những gì thấy hay hay ; ta dừng lại ở tất cả mọi khía cạnh. Tôi nhìn thấy một dòng sông ư, tôi đi men theo sông ; một khu rừng rậm ư, tôi đi vào dưới bóng cây ; một hang động ư, tôi đến tham quan⁽²⁾ ; một mỏ đá ư, tôi xem xét các khoáng sản⁽³⁾. Bất cứ đâu tôi ưa thích, tôi lưu lại đấy. Hễ lúc nào tôi thấy chán, tôi bỏ đi luôn. Tôi chẳng phụ thuộc vào những con ngựa hay gã phu trạm⁽⁴⁾. Tôi chẳng cần chọn những lối đi có sẵn hay những con đường thuận tiện ; tôi đi qua bất cứ nơi nào con người có thể đi qua ; tôi xem tất cả những gì mà con người có thể xem ; và, chỉ phụ thuộc vào bản thân tôi, tôi hưởng thụ tất cả sự tự do mà con người có thể hưởng thụ. Nếu do thời tiết xấu không đi bộ được và thấy chán rồi, lúc đó tôi đi ngựa. Nếu tôi mệt... nhưng É-min có mệt gì lắm đâu ; em to khoẻ ; và sao em lại mệt được cơ chứ, em chẳng hề vội vã. Nếu em dừng lại, làm sao em có thể chán được, ở chốn nào em cũng có những thứ để giải trí. Em vào nhà một người thợ, em làm việc ; em vận động hai cánh tay để cho đôi bàn chân nghỉ ngơi.

Đi bộ ngao du là đi như Ta-lét, Pla-tông và Pi-ta-go⁽⁵⁾. Tôi khó lòng hiểu nổi một triết gia⁽⁶⁾ có thể quyết định ngao du cách khác mà không xem xét những tài nguyên⁽⁷⁾ mình giẫm chân lên và trái đất phô bày phong phú ra trước mắt. Ai là người yêu mến nông nghiệp chút ít mà lại không muốn biết các sản vật⁽⁸⁾ đặc trưng⁽⁹⁾ cho khí hậu những nơi mình đi qua và cách thức trồng trọt những đặc sản⁽¹⁰⁾ ấy ? Ai là người có chút ít hứng thú với tự nhiên học⁽¹¹⁾ mà lại có thể quyết định đi ngang một khoảnh đất mà không xem xét nó, một lèn đá⁽¹²⁾ mà không

ghè⁽¹³⁾ vài mẩu, những quả núi mà không sưu tập hoa lá, những hòn sỏi mà không tìm các hoá thạch⁽¹⁴⁾ ! Những triết gia phòng khách⁽¹⁵⁾ của các ngài nghiên cứu tự nhiên học trong các phòng sưu tập ; họ có các thứ linh tinh⁽¹⁶⁾ ; họ biết gọi tên nhưng chẳng có một ý niệm gì về tự nhiên cả. Nhưng phòng sưu tập của É-min thì phong phú hơn các phòng sưu tập của vua chúa ; phòng sưu tập ấy là cả trái đất. Nơi đây, mỗi vật đều ở đúng chỗ của nó ; nhà tự nhiên học làm công việc chăm sóc đã sắp xếp mọi thứ đâu ra đấy. Đô-băng-tông⁽¹⁷⁾ chắc cũng không thể làm tốt hơn.

Biết bao hứng thú khác nhau tách biệt hợp được nhờ cách ngao du thú vị ấy, không kể sức khoẻ được tăng cường, tính khí trở nên vui vẻ. Tôi thường thấy những kẻ ngồi trong các cỗ xe tốt chạy rất êm nhưng mơ màng, buồn bã, cáu kỉnh hoặc đau khổ ; còn những người đi bộ lại luôn luôn vui vẻ, khoan khoái và hài lòng với tất cả. Ta hân hoan biết bao khi về gần đến nhà ! Một bữa cơm đậm bạc⁽¹⁸⁾ mà sao có vẻ ngon lành thế ! Ta thích thú biết bao khi lại ngồi vào bàn ăn ! Ta ngủ ngon giấc biết bao trong một cái giường tồi tàn ! Khi ta chỉ muốn đến một nơi nào, ta có thể phóng bằng xe ngựa trạm ; nhưng khi ta muốn ngao du, thì cần phải đi bộ.

(Ru-xô^(★), *Ê-min hay Về giáo dục*, Pa-ri, 1958)

Chú thích

(★) Ru-xô (1712 – 1778) là nhà văn, nhà triết học, nhà hoạt động xã hội Pháp. Ông là tác giả của những tiểu thuyết nổi tiếng *Giuy-li hay Nàng Hê-lô-i-dơ mới*, *Ê-min hay Về giáo dục*.

Bài này trích trong quyển V – quyển cuối cùng của tác phẩm *Ê-min hay Về giáo dục* (ra đời năm 1762). Trong tác phẩm, nhà văn bàn về chuyện giáo dục một em bé – ông đặt cho cái tên là É-min – từ lúc sơ sinh cho đến tuổi trưởng thành. É-min trong bài *Di bộ ngao du* đã lớn. Văn bản ở đây là do người biên soạn SGK dịch và đặt nhan đề.

- (1) *Ngao du* : đi dạo chơi đó đây (*ngao* : rong chơi ; *du* : đi chơi).
- (2) *Tham quan* : đi đến nơi nào đó để xem xét, mở mang hiểu biết.
- (3) *Khoáng sản* : sản vật khai thác từ các mỏ ở dưới lòng đất.
- (4) *Phu trạm* : ở đây là người điều khiển xe ngựa chạy từng trạm đường, phương tiện đi lại phổ biến ở Pháp nói riêng và ở nhiều nước châu Âu nói chung hồi thế kỷ XVIII.
- (5) *Pla-tông* (429 – 347 tr. CN) là nhà triết học Hi Lạp ; *Ta-lét* (640 – 548 tr. CN) và *Pi-ta-go* (khoảng 570 – 496 tr. CN) là các nhà triết học và toán học Hi Lạp.

Các nhà triết học và toán học Hi Lạp ấy luôn luôn quan sát, nghiên ngâm trong lúc đi dạo chơi.

- (6) *Triết gia* : nhà triết học ; ở đây đồng thời cũng là nhà khoa học.
- (7) *Tài nguyên* : nguồn của cải trong thiên nhiên chưa khai thác hoặc đang được khai thác (*tài* : của cải, *nguyên* : nguồn).
- (8) *Sản vật* : vật được làm ra hoặc lấy được từ trong thiên nhiên.
- (9) *Đặc trưng* : có tính chất riêng và tiêu biểu (*đặc* : riêng, khác thường ; *trưng* : tiêu biểu).
- (10) *Đặc sản* : sản vật quý, riêng có ở một địa phương.
- (11) *Tự nhiên học* : khoa học quan sát, nghiên cứu các sinh vật, vật thể trong tự nhiên.
- (12) *Lèn đá* : núi đá có vách cao dựng đứng.
- (13) *Ghè* : đập vào mép hay cạnh của vật rắn để làm vật đó vỡ hoặc mẻ dần.
- (14) *Hoá thạch* : di tích hoá đá của thực vật, động vật cổ xưa còn lưu lại ở các tầng đất đá.
- (15) *Triết gia phòng khách* : ý muốn nói đến các nhà triết học, khoa học hời hợt thường có mặt để trò chuyện trong những buổi tiếp khách của các phu nhân quý tộc ở Pháp thế kỷ XVIII.
- (16) *Các thứ linh tinh* : ý muốn nói đến các mẫu vật nhầm thoả mãn tính hiếu kì của mọi người hơn là có ý nghĩa khoa học.
- (17) *Đô-băng-tông* (1716 – 1800) : nhà tự nhiên học nổi tiếng của Pháp.
- (18) *Đam bạc* : (nói về ăn uống) đơn sơ, bình thường, không có các món ăn ngon, đắt tiền.

ĐỌC – HIỂU VĂN BẢN

1. Tóm tắt ngắn gọn ba luận điểm chính mà Ru-xô đã trình bày thành ba đoạn trong văn bản để thuyết phục mọi người nếu muốn ngao du thì nên đi bộ.
2. Trình tự sắp xếp ba luận điểm chính có hợp lý không ? Vì sao ?
3. Theo dõi các đại từ nhân xưng khi thì "ta", khi thì "tôi" trong bài để chứng minh rằng thực tiễn cuộc sống từng trải của bản thân Ru-xô luôn bổ sung sinh động cho các lí lẽ của ông khi ông lập luận.
4. Qua bài này, em hiểu gì về con người và tư tưởng, tình cảm của Ru-xô ?

Ghi nhớ

Để chứng minh muốn ngao du cần phải đi bộ, bài **Đi bộ ngao du** lập luận chặt chẽ, có sức thuyết phục, lại rất sinh động do các lí lẽ và thực tiễn cuộc sống tác giả từng trải qua luôn bổ sung cho nhau. Bài này còn thể hiện rõ Ru-xô là một con người giản dị, quý trọng tự do và yêu thiên nhiên.